

TI

Telekommunikationsindustrien i Danmark

Vesterbrogade 1C,3.
1620 København V.
Tlf.: (+45)33 13 80 20
Fax:(+45)33 13 80 21

www.teleindustrien.dk

c/o Dansk Energi
Rosenørns Allé 9
1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 422. Fax: 35 300 401
www.dansk-ledningsejerforum.dk

22. marts 2007

Til Folketingets Trafikudvalg

L 159: Forslag til lov om en Cityring

I anledning af ovennævnte lovforslag skal Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustrien i Danmark i fællesskab fremsætte følgende bemærkninger til lovforslaget. Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustrien repræsenterer tilsammen i praksis alle ledningsejere dvs. el, gas, kloak, tele, vand og antenne i Danmark.

Indledningsvis finder vi det kritisabelt, at ledningsejer organisationerne ikke er medtaget på lovforslagets høringsliste, selvom lovforslaget indeholder elementer, som forudsætter ledningsejernes betaling for ledningsflytninger. Hertil kommer, at det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at lovforslaget ikke vil have negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Som en del af erhvervslivet kan ledningsejerne ikke tilslutte sig denne bemærkning, idet lovforslaget i dets nuværende udformning, efter vores vurdering, i høj grad vil kunne få negative økonomiske konsekvenser.

Vi vurderer, at L 159, forslag til lov om en Cityring, indeholder formuleringer, som har til hensigt at ændre på det retlige indhold af det særlige gæsteprincip, som er hjemlet i lov om offentlige veje § 106 og lov om private fællesveje § 52 (vejlovene). Foruden de direkte konsekvenser for de ledningsejere, hvis ledninger kommer i berøring med Cityringen, er det samtidigt sandsynligt, at loven vil få afsmittende effekt på den almindelige fortolkning af vejlovenes regler om gæsteprincipet.

Den umiddelbare konsekvens er, at ledningsejerne, og dermed deres forbrugere, kommer til at finansiere en større del af metrobyggeriet, end det ville være tilfældet efter den normale tolkning af gæsteprincipet. Lovforslaget har derfor store konsekvenser, da lovforslaget indeholder bestemmelser som vedrører, i hvilket omfang ledningsejeren skal pålægges at betale for flytning af deres ledninger som følge af metrobyggeriet, og – på længere sigt – ethvert offentligt byggeri.

Ud over at ledningsejerne rammes økonomisk af en udvidet tolkning af gæsteprincippet, vil det også få den konsekvens, at bygherren – det offentlige – ikke fremover har samme incitament til at projektere anlæg ud fra en samfundsøkonomisk helhedsbetragtning. Hermed menes at minimere flytteomkostninger for de etablerede ledninger, som kommer i vejen for det nye anlæg.

I lovforslaget om Cityringen sker der for det første en terminologisk fravigelse i forhold til vejlovenes regler om gæsteprincippet. For det andet sker der en indholdsmæssig fravigelse i forhold til den hidtidige praksis vedrørende vejlovenes regler om gæsteprincippet (en praksis der senest er gentaget i to nyligt afsagte taksationskommissionskendelser vedrørende hhv. Metro 3 og Motorring 3). Endelig indebærer forslaget indførelse af en generel, ekspropriationslignende bestemmelse i en særlov.

I lovforslagets § 7, stk. 5 står:

Udgifter til ledningsomlægninger afholdes over anlægsbudgettet for Cityringen, bortset fra

følgende tilfælde, hvor udgiften betales af ledningsejerne:

- 1) Omlægninger af ledninger på de overtagne jernbanearealer.
- 2) Omlægninger af ledninger i vejarealer, der i ikke uvæsentlig grad er begrundet i vejformål.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 5 fremgår:

Udgifter til ledningsomlægninger afholdes efter stk. 5 over anlægsbudgettet for Cityringen, bortset fra de tilfælde, hvor udgiften i overensstemmelse med det, der i almindelighed antages at gælde uden direkte lovregulering heraf, betales af ledningsejerne, dvs. omlægninger af ledninger på de overtagne jernbanearealer (det såkaldte gæsteprincip) og omlægninger af ledninger i vejarealer, der i ikke uvæsentlig grad er begrundet i ændring af vejformål (vejlovens gæsteprincip). I de tilfælde, hvor ledningsejeren skal betale, indebærer betalingsforpligtelsen desuden, at ledningsejeren vil skulle betale for den eventuelle fordyrelse af anlægsprojektet, der kan henføres til, at anlægsmyndigheden som led i udførelsen af anlægget af hensyn til ledningsejerne har valgt en for ledningsejerne billigere løsning til flytning af ledningsejernes ledninger, end hvad udgiften til en traditionel og sædvanlig flytning af ledningsejernes ledninger ville beløbe sig til.

Den normale praksis i henhold til vejlovenes gæsteprincip er, at ledningsejere betaler for nødvendig flytning af ledninger, når disse begrundes af vejformål. Med lovforslagets formulering "i ikke uvæsentlig grad er begrundet i vejformål" udhules gæsteprincippet med henblik på, at ledningsejerne skal påføres flere omkostninger end normalt.

Hertil kommer bemærkningsafsnittets uddybning, hvor det fremgår, at ledningsejerne ligefrem kan pålægges at betale en del af metrobyggeriets anlægsomkostninger. Det er udtryk for et nyt forvaltningsretligt princip og dybt bekymrende for ledningsejere, fordi det betyder yderligere risiko for store, uforudsete udgifter til ledningsflytninger for ledninger, som er lovligt anbragt i tiltro til, at det normale gæsteprincip er gældende.

Hvis lovgiver ikke har til hensigt at indføre et betalingsprincip, der afviger fra det, der allerede følger af vejlovene, er der ikke behov for en særskilt, og anderledes formuleret, bestemmelse herom i anlægsloven.

Den hidtidige praksis vedrørende betaling for ledningsflytninger er senest gentaget i to taksationskendelser fra 2005 og 2006 (Taksationskendelse af 19.01.2005 om Metro 3 og Taksationskendelse af 20.06.2006 om Motorring 3). Disse kendelser er imidlertid ikke i overensstemmelse med den

ordning, der nu søges indført, hvilket også følger af Transport- og Energiministeriets bemærkninger til høringsbrev fra Frederiksberg Kommune og Københavns Energi:

" Det bemærkes endvidere, at bemærkningerne i Cityringslovforslaget ikke er i strid med den nævnte taksationskendelse, idet taksationskendelsen vedrører omlægninger af ledninger i Motorring 3. Det er således hensigten med Cityringslovforslaget, at der etableres en anden ordning."

Heraf kan det slutes, at der fra Transport- og Energiministeriets side er tale om et bevidst forsøg på, via L159, at foretage en drejning af praksis på området.

Det er Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustriens opfattelse, at hvis vejmyndighederne er uenige i taksationsafgørelser, må disse afgøres ved domstolene frem for at etablere særregler, som så senere kan gøres generelt gældende.

Transport- og Energiministeriets bemærkninger til lovforslaget er i øvrigt i strid med ministeriets egen praksis samt den oprindelige mening med gæsteprincippet. Denne mening redegøres der overbevisende for i artiklen "Ledninger -æresgæster i vejarealer" af tidligere kontorchef i Transport- og Energiministeriet Leif Larsen, Dansk Vejtidskrift 1988, nr. 8, p. 192-199:

"Gæsteprincippet er en undtagelsesbestemmelse, der er blevet en praktisk hovedregel, fordi den normalt kan accepteres af parterne. Men hvis vejvæsenet administrerer den uden forståelse for dens baggrund, kan der opstå urimelige situationer. Udviklingen inden for ledningsteknologien har medført, at der i tidens løb er placeret overordentlig kostbare anlæg i vejarealerne. Hvis vejvæsenet planlægger vejarbejder alene med sine egne vejudgifter for øje, men ikke medtager ledningsejernes økonomiske tab i overvejelserne om det pågældende arbejde, bliver situationen uholdbar både for ledningsejeren og samfundet.

Dette var baggrunden for, at Ministeriet for Offentlige Arbejder udsendte en cirkulæreskrivelse af 27. november 1978 til samtlige vejbestyrelser om forholdet, senere optaget i ministeriets cirkulære af 6. december 1985 om lov om offentlige veje, punkt 55.

Her peger ministeriet på, at udgifter ved ledningsflytning efter omstændighederne og ikke mindst ved teleledninger andrager betydelige beløb. Det er væsentligt, at vejbestyrelserne ved administrationen af lov om offentlige veje, § 106, erkender dette forhold og bestræber sig på at bidrage til at reducere udgiften til ledningsflytninger til et minimum. Som eksempel anføres, at der ved en kontakt mellem vejbestyrelse og teleadministration på et tidligt stadium af vejprojektets tilblivelse ofte vil kunne aftales mindre ændringer i vejprojektet uden nogen skade for dette, hvorved der vil kunne spares betydelige beløb for ledningsadministrationen. Samtidig anbefaler ministeriet, at vejbestyrelserne så tidligt som muligt orienterer vedkommende ledningsejer om påtænkte vejarbejder, der kan forventes at nødvendiggøre midlertidig eller permanent flytning af ledninger samt optage forhandling med vedkommende ledningsejer om de pågældende vejarbejder, således at der i videst muligt omfang kan tages hensyn til ledningsejerens interesser."

Endelig er det Dansk Ledningsejerforum og Telekommunikationsindustriens vurdering, at regulering af konkrete forhold (her: specifikke ledninger, der er kendte for anlægsprojektet) må opfattes som ekspropriation med fuld erstatning til følge.

Vi finder derfor, at formuleringen "i ikke uvæsentlig grad" skal fjernes fra L159 i § 7, stk. 5, samt at § 6, stk. 10 må bringes i overensstemmelse med Taksationskendelse af 20.06.2006, ligesom be-

mærkningerne til lovforslaget må bringes i overensstemmelse med cirkulære om lov om offentlige veje pkt. 55.

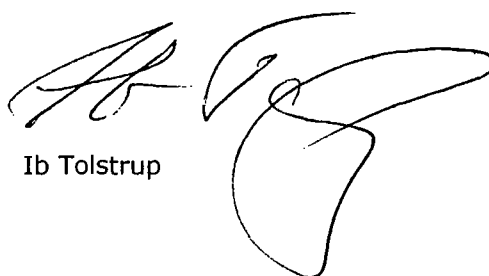
Med venlig hilsen

For Dansk Ledningsejerforum

Johnny Kristensen

For Telekommunikationsindustrien i Danmark

Ib Tolstrup